

ците и тихия сребърен звън на кадилниците.

От дясната му страна, княз Белота носеше копието с папския пряпорец. От лявата, великия боляр Сеслав носеше сабята. Пред тях боляр Илиица носеше короната.

Преславският митрополит Сава и Велбуждският Анастасий поддържаха леко царя под лактите. А Скопският епископ Марин и Браничевският Аврам придържаха боляра Илиица.

Когато Калоян застана пред олтара, деспот Борил и княз Иоан свалиха одеждите му, докато той остана само по една дълга копринена риза, която се закопчаваше отпред и отзад с две редици златни копчета, чак до кръста. Разкопчаха я и царя остана гол до пояса. Тогава кардинал ^{Лионе} го мироса ^{Та} по челото и гърдите. След това отново закопчаха ризата, наденаха върху нея дълга златошита багреница, обсипана с бисери и тъмно морави аметисти около шията, край ръкавите и въз ивица ^{на} на полата. Над нея прехвърлиха искрищ от елмази палиум, като провряха край ^я му под лявата ръка. Върху всичко това наметнаха широка, диплема мантия от малиново кадифе, обшита отвътре с хермезин. Върху нея гореше като пламък ^{с Г} ~~дракон~~ лъв, извезан с елмази и гранати. Краката му обуха в червени копринени чорапи и сърмени сандали, обсипани с бисери ^{на} ~~сърми~~.

Тогава Калоян коленичи върху една кадифена възграаница пред олтара, и кардиналът тържествено постави върху посребрените му къдици святкация венец.

^{Сергий} Веднага след това княз Белота, Сеслав, Борил, Илиица и ^{Балша}, съединиха щитовете си, дипнаха върху тях цари високо във въздуха и извикаха три пъти наред:

- Да живее Калоян, император ^{на} на българите и власите!

Сред общото ликуване никой не забеляза сянка ^{та} на недоволство, която помрачи лицето на кардинала. Защо Калоян се зовеше император? Нали ^{Оле} Инаконтий му бе пратил само кралска диадема?